Spoutání - Rocková balda

Noc halí rysy tváří,
ukrývá i tvůj šat,
hvězdy svou bílou září,
umocní noční chlad.

Spoutáni zvláštní silou
kolika provazců,
kde naše duše splynou
v jednu co zraní tmu.

Nejsou to slova větrů,
není to průvan tmy,
já čtu jen ze tvých retů
smysly, co nestajíš.

R. Vím stejně jako ty,
že kolem mě mizí, stoupá, kráčí, zdá se mi
ona nás láká, táhne, táhne blíž,
němý jsou pohledy, němá jsou slova.

Stojíme vprostřed světa,
vůbec ne na zemi,
osud nám cesty splétá,
dva jasné prameny.

Ten cop se časem vine,
slabě či pevněji,
pozadí k šedi tíhne,
zářej jen ty prameny